

νῆμεως, ἃ· μείνωμεν ἐδῶ, ἢ ἃ· ἐξέλθωμεν ἐνδοξοί
ώ· οἱ ἄρχαιοι. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν
στοιῶκόν τοῦτον ἐπικηδεύον, ὑπετάχθησαν εἰς τὴν
τύχην, οὐχὶ ὁμῶ· οἱ ἐντόπιοι, διότι μετ' ὀλίγον
ἀνὰ βραχὺς τις ὑπὸ κωρος ἐτάραττε τὴν ἀπείραντον
πόλιν τοῦ Καίρου.

Ἦτο δὲ τότε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ φύσις ἐκτελεῖ
τὸν ἐτήσιον ἐκχειλισμὸν τοῦ Νεῖλου, ποτίζουσα τὸ
αἰγυπτιακὸν ἔδαφος, καὶ ἀρχαῖα τις τελετὴ δοξάζει
μετ' ἐπισημότητος τὸ εὐεργέτημα τοῦ ποταμοῦ. Ὁ
Ναπολέων λοιπὸν ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ τὸ πολιτικὸν
τοῦτο καὶ θρησκευτικὸν ἔθιμον καὶ προσδρεύων
τὴν τελετὴν κάθηται εἰς σκηνὴν μεγαλοπρεπῆ
μετὰ τοῦ Πασᾶ τῆς πόλεως· αὐτοῦ νεύοντος, τὸ
ἄγαλμα τῆς μνηστῆς τοῦ Νεῖλου βυθίζεται εἰς τὸ
κύμα, αὐτὸς δὲ σκορπίζει χρυσίον εἰς τὸν λαόν,
μοιράζει καυτάνια εἰς τοὺς ἐπισημοτέρους καὶ χα-
ρίζει ἔνδυμα μεγαλοπρεπὲς εἰς τὸν Μουφτῆν, τὸν
φρουρὸν τῆς οἰκοδομῆς ὅπου φυλάττεται τὸ Νει-
λόμετρον. Καὶ μετ' ὀλίγον συνορτάζει μετὰ τῶν
ἐντοπίων τὰ γενέθλια τοῦ Μωάμεθ, πριετοιμά-
σας παράταξιν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπίσημον, καὶ
διαφωτίσας τὴν πόλιν. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἐπο-
χὴν ἐξεκίνει διὰ τὴν Μίκκν τὸ ἱερὸν Καραχάνιον
τοῦ Καίρου, καὶ ὁ Ναπολέων γράφει εἰς τὸν Σερί-
φην τῆς Μέκκας φιλικωτάτην ἐπιστολὴν καὶ προσ-
τατεύει τὴν ὁδοιπορίαν τοῦ Καραθανίου διὰ πολυ-
πληθοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ἀλλ' ἐνθ' οἱ κάτοικοι κολακευθέντες ἐξύμνου
τὰ κατορθώματα τῆς γαλλικῆς λόγχης, τοῦ Ἰμ-
βραήμ-βη καὶ τοῦ Μουράτ οἱ ἀπόστολοι, ἤγειρον
ἀπάνταχού στάσεις, καὶ ἔνοπλοι ἀθροίσαις ἠνάγ-
καζον τὸν στρατάρχην νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα
τῆς Νεμέσεως πρὸς καταστολὴν τῶν ἐπαναστά-
σεων. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν πυρρακτω-
θέντων χωρίων ἀνεφύοντο καθ' ἑκάστην νέοι σχι-
σασμοί, καὶ κραυγαὶ ἐκδικήσεως λυσσωδούς ἡ-
γείροντο κατὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων τῆς δικαιο-
σύνης. Οἱ Αἰγύπτιοι, εἰθισμένοι εἰς τὴν ἀνάπαυσιν
μονοτόνου δουλείας, εἶδον αἰφνης ὅτι οἱ νόμοι
κατέβαλλον τὰς κτηνόδεις αὐτῶν ἕξεις. Ὡ! δὲν εἶ-
ναι εὐκολος ἡ λογικὴ ὑποταγὴ, ὅπου ὑπῆρχεν ἡ
ἀπαθὴς δουλεία! Ἡ δουλεία εἶναι κώδης στε-
ρούμενος σχολίων, ἔχων τοὺς φανατικούς θια-
σώτας του, εἶναι τὸ Κοράνιον, ὅπερ ἐστιγματίζει
πάντα νεωτερισμὸν, πᾶσαν ξένην νομοθεσίαν, ἡ
θρησκεία, ἐνὶ λόγῳ, ἦτο φραγμὸς ἀνυπέρβλητος.
Ἀλλ' ἡ στρατιὰ τῶν Γάλλων κατέστειλε διὰ τῶν
ὅπλων τὴν βίαν τῶν ἐπαναστάσεων, διότι ἡ φω-
νὴ τῶν ὅπλων καὶ τῆς δυνάμεως εἶναι ἐφικτὴ
εἰς πάντα λαόν.

Πλὴν τῶν μισθοφόρων τοῦ Ἰμβραήμ-βη καὶ τοῦ
Μουράτ-βη, πλὴν τῶν πολλῶν ἀποσώλων, οἵτινες,
ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, ἠρέθιζον τοὺς Αἰγυ-
πτίους εἰς ἐπανάστασιν, τὸ ἐφεξῆς φερμάνιον τοῦ
Σουλτάνου προῦκάλει τοὺς πιστοὺς εἰς τὰ ὅπλα
καὶ ἐπέταττε τὴν καταστροφὴν τῶν Γάλλων.

« Ὁ λαὸς τῶν Γάλλων (εἶθε ὁ ὕψιστος νὰ κατα-
στρέψῃ τὸν τόπον του, καὶ νὰ ἀτιμάσῃ τὰς ση-
μαίας του!) ὁ λαὸς τῶν Γάλλων εἶναι ἔθνος ἀ-
πίστων, ἔθνος κακούργων ἀχαλινώτων . . .
» Θεωρεῖ τὸ Κοράνιον καὶ τὰς Γραφὰς ὡσεὶ μύ-
» θους . . . Ὑπερασπιστὴ τοῦ Ἰσλαμισμού! γεν-
» νεῖν προστατᾶται τῆς πίστεως, σεις οἱ ἕνα μόνον
» λατρεύοντες Θεόν, οἱ εἰς τὸν προφήτην Μωάμεθ
» πιστεύοντες, ἐνωθῆτε, ὦ υἱοὶ τοῦ Ἀδδερ-Ἀλ-
» λὰχ, ἐνωθῆτε καὶ σπεύσατε εἰς τὸν πόλεμον,
» ὑπὸ τοῦ ὕψιστου περικαλυπτόμενοι καὶ θαρ-
» ρύντες! Αἱ σπῆχαι σας, δόξα τῷ Θεῷ, εἶναι
» κοπτεραὶ, τὰ βέλη σας ὀξεία, τὰ δόρατά σας ἀ-
» δάμκστα, τὰ τηλεβόλα σας κεραυνοὶ! . . .

» Εἰς σᾶς ἐπεφυλάττεται ἡ δόξα νὰ τοὺς κα-
» ταστρέψῃτε ὀλοτελῶς· ὡς ὁ κονιορτὸς ὁ ὑπὸ τῶν
» ἀνέμων διασκορπιζόμενος, οὕτως οὐδὲ ἔχνο·
» τῶν ἀπίστων Γάλλων νὰ σωθῇ, διότι ἡ ἐπαγγελ-
» λία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπίσημος· ἡ ἐλπίς τῶν κα-
» κούργων ματαιωθήσεται, οἱ κακούργοι ἐξολο-
» θρευθήσονται. Δόξα τῷ Θεῷ, τῷ μεγάλῳ, τῷ
» Παντοκράτορι!

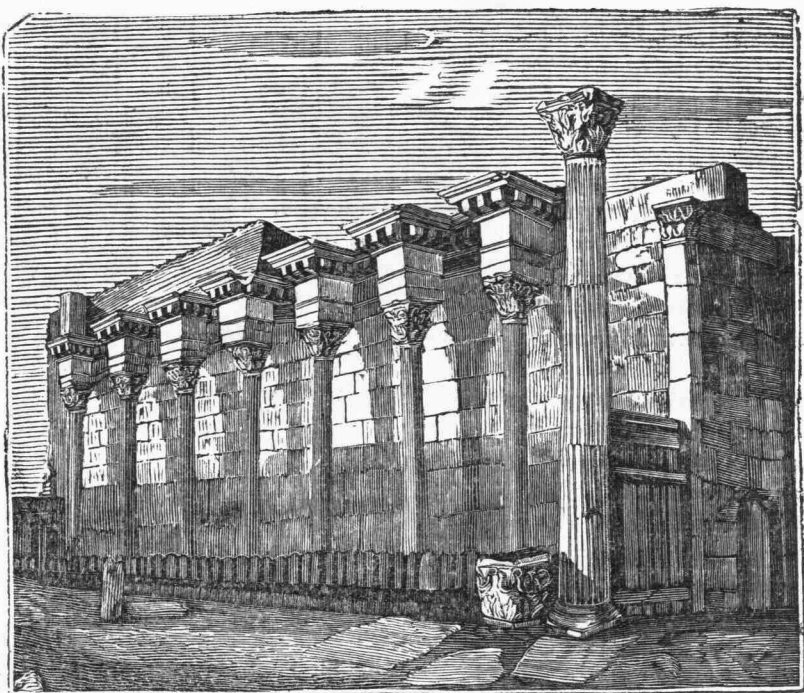
Ἄλλ' ὁ Ναπολέων, ἀνώτερος τῶν συμφορῶν καὶ
τῶν κινδύνων, ἠγείρετο ὥστε ἀνεμοζάλη φοβερά,
ἐκ μέσου βιθυτάτης γαλήνης, καὶ διεσκόρπιζε διὰ
τῆς λόγχης τοὺς ἐπναστάτας, καὶ ἐπνήγαγε διὰ
τῆς συνέσεως καὶ τῆς ἰσχύος τὴν ὑποταγὴν καὶ
τὴν ἡσυχίαν.

Πόσον εὐγενέστεροι φαίνονται οἱ Γάλλοι σή-
μερον! (ἰκολοῦθε!).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ.

Ἐν τῷ ἔτῳ Κεραικῷ καὶ τῇ Ἀγορᾷ συνεχῆς
ἱδρυτο ἡ Πεισιανάκτις μὲν τὸ πρὶν καλουμένη
στοὰ, Ποικίλη δὲ, ἐκ τῶν ποικίλων καὶ λαμπρῶν
γραφῶν αἵτινες διεκόσμησαν αὐτήν, ὕστερον ἐπο-
νομασθεῖσιν. Πολλοὶ καὶ ἐνδοξοὶ τῆς ἀρχαιότητος
ζωγράφοι, οἵτι ὁ Πάναιος, ὁ Μίκων, ὁ Πάμφιλος
καθωράϊσαν διὰ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἔργων τὴν
κορωνίδα ταύτην τῶν ἐν Ἀθήναις στοῶν, ἀλλ' ἡ
γραφὴ τοῦ φιλοτίμου Πολυγνώτου ὑπερέβαλε τὰς
τῶν ἄλλων κατὰ τε τὸ κάλλος, τὴν χάριν καὶ τὴν
ἀκρίβειαν. Ὁ μέγας δὲ οὗτος ζωγράφος, Ἀγλαο-
φώντος μὲν υἱός, Θάσιος δὲ τὴν πατρίδα, ἐλθὼν
εἰς Ἀθήνας, τὴν τότε παλαιστραν, ὡς εἰπεῖν, ἐν ἣ
ἀνεδεικνύετο ἡ ἀνθρώπινος μεγαλοφυΐα, καὶ γνω-
σθέντων τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ, δόγματι τοῦ
δήμου μετέσχεν Ἀθηναῖος τὴν ἰσοπολιτείαν, σπα-
νιώτατον τοῦτο προνόμιον κατὰ τὰς τότε περὶ ἰ-
θαγενείας ἐπικρατούσας αὐστηροτάτας ἀρχάς· διὸ
καὶ εὐγνωμονῶν πρὸς τὴν πόλιν ἰδίαις δαπάναις
ἔγραψε καὶ τὴν στοᾶν ταύτην καὶ ἄλλα θεῶν ἱερὰ
καὶ δημόσια καθιδρύματα.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ.

Τὰ κατὰ τὴν στοάν δὲ ταύτην περιγράφει συντόμως καὶ ἀκριβῶς ὁ Πουσανίας ἐν Ἀττικῶν κεφαλαίῳ ιε'. καὶ ις'. ὡς ἐφεξῆς.

« Ἰοῦσι δὲ πρὸς τὴν στοάν ἦν ποικίλην ὀνομαζουσιν ἀπὸ τῶν γραφῶν, ἔστιν Ἑρμῆς χαλκοῦς καλούμενος Ἀγοραῖος καὶ πύλη πηλίσιον (1) ἔπεστι δὲ οἱ τρόπαιον Ἀθηναίων ἵππομαχίᾳ κρατησάντων Πλειστάρχου, ὃς τῆς ἵππου Κασσάνδρου καὶ τοῦ ξενικοῦ τὴν ἀρχὴν, ἀδελφὸς ὢν, ἐπετέτραπτο. Αὕτη δὲ ἡ στοὰ πρῶτα μὲν Ἀθηναίους ἔχει τεταγμένους ἐν Οἰνῳ τῆς Ἀργείας ἐναντία Λακεδαιμονίων· γέγραπται δὲ οὐκ ἐς ἀκμὴν ἀγῶνος, οὐδὲ τολμημάτων ἐς ἐπίδειξιν τὸ ἔργον, ἤδη προΐκον, ἀλλ' ἀρχομένη τε ἡ μάχη καὶ ἐς χεῖρας ἔτι συνιόντες. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῶν τοίχων Ἀθηναῖοι καὶ Θησεὺς Ἀμαζόσι μάχονται... τελευταῖοι δὲ τῆς γραφῆς εἰσιν οἱ μαχεσάμενοι Μαραθῶνι. Βοιωτῶν δὲ οἱ Πλάταιαν ἔχοντες καὶ ὅσον ἦν ἀπτικὸν ἴσιν ἐς χεῖρας τοῖς βαρβάροις. Καὶ ταύτη μὲν ἐστὶν ἴσα παρ' ἀμφοτέρων ἐς τὸ ἔργον. Τὸ δὲ ἔσω τῆς μάχης φεύγοντές εἰσιν οἱ βάρβαροι καὶ ἐς τὸ ἔλος ὠθοῦντες ἀλλήλους· ἔσχαται δὲ τῆς γραφῆς νῆες τε αἱ Φοίνισσαι καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ἐσπίπτοντας ἐς ταύτας φονεύοντες οἱ Ἕλληνες. (2) Ἐνταῦθα καὶ

Μαραθῶν γεγραμμένος ἐστὶν ἥρωας, ἀφ' οὗ τὸ πεδίον ὠνόμασται, καὶ Θησεὺς ἀνιόντι ἐκ γῆς εἰκασμένος, Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἡρακλῆς. Τῶν μαχομένων δὲ δῆλοι μάλιστα εἰσιν ἐν τῇ γραφῇ Καλλίμαχος τε, ὃς Ἀθηναίους πολεμαρχεῖν ἤρτο, καὶ Μιλτιάδης τῶν στρατηγούντων, ἥρωας τε ἔχκελος καλούμενος. Ἐνταῦθα ἀσπίδες κεῖνται χαλκαὶ καὶ ταῖς μὲν ἐστὶν ἐπίγραμμα ἀπὸ Σκιωναίων καὶ τῶν ἐπικυρῶν εἶναι, τὰς δὲ ἐπαληθιμένους πίση, μὴ σφὰς ὅ τε χρόνος λυμῆνται καὶ ὁ ἴδς, Λακεδαιμονίων εἶναι λέγεται τῶν ἀλόντων ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ νήσῳ. Ἀνδριάντες δὲ χαλκοὶ κεῖνται πρὸ μὲν τῆς στοᾶς Σόλων... ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω Σέλευκος.... »

Πρὸς τούτοις ὑπῆρχον καὶ ἕτεραι εἰκονογραφίαι παριστάσαι διάφορα ἱστορικά ἢ μυθολογικά γεγονότα· καὶ μία μὲν εἰκόνιζε τὰς Ἀμαζόνας ἐν Τροίᾳ πολεμούσας κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐν ἑτέρᾳ δὲ, ἐν ᾗ διεγράφετο τῆς Τρωάδος ἡ ἄλσις, παρίσταντο οἵτε ἀρχηγοὶ τῶν Ἀχαιῶν εἰς συνέλευσιν συνηγμένοι καὶ διαβουλευόμενοι ἐπὶ τῷ κατὰ τῆς Κασσάνδρας ἀσεβεῖ τολμήματι Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, αὐτὸς τε ὁ Αἴας καὶ ἡ Κασσάνδρα καὶ ἄλλοι αἰχμητῶται. Ἐν ἄλλῃ γραφῇ εἰκονίζοντο οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐπικαλούμενοι, κατὰ τοῦ Εὐρυσθέως, τῶν Ἀθηναίων τὴν ἐπικουρίαν, καὶ ἐν ἄλλῃ πάλιν ἐξετίθετο ὁ κατ' Εὐρυσθέως πόλεμος τῶν Ἀθηναίων καὶ αἱ δύο δὲ αὗται εἰκόνες ἦσαν ἔργον τοῦ ἐνδόξου ζωγράφου Παμφίλου.

Ὁ δὲ Πολύγνωτος τὰς ἐκ Τροίας γυναῖκας ἐν τῇ στοᾷ γράφων, πρὸς διαιώνισιν τῆς καλλονῆς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ Ἑλινίκης, διὰ ταύτης τὸ πρόσωπον τῆς Λαοδίκης ἀντικατέστησεν.

(1) Ὁ Ἑρμῆς δὲ οὗτος πρὸς τῇ ἐπικλήσει Ἀγοραῖος, ἦν ἔλαβεν ὡς ἐν τῇ ἀγορᾷ ὢν, ὠνομάζετο ὡς ἐκ τῆς πύλης ταύτης καὶ Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι.

(2) Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἀναφέρει ὁ Αἰλιανὸς ὅτι ἐφαίνετο καὶ κύων ἀκολουθήσας τὸν κύριόν του εἰς τὴν μάχην καὶ κατὰ τῶν Περσῶν ὕλακτῶν.

Διεκάλλυνον δὲ τὴν στοὰν ταύτην ἄλλα τε πολ-
λὰ ἀναθήματα καὶ ἀνδριάντες, χαλκοὶ Κυνεγεί-
ρου (τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Αἰσχύλου) καὶ Ἀμυνίου.

Ἐν τῇ στοᾷ ταύτῃ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἐπηΐ-
την καλιὰν τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, τῆς ἐκ τούτου
στωϊκῆς ἐπονομασθείσης, καὶ οἱ περικαλλεῖς αὐτῆς
θόλοι ἀντήχησαν τὰ τοῦ στωϊσμοῦ δόγματα,
τὰ μέγιστα μὲν καὶ ἐξυφωτικά τοῦ ἀνθρωπίνου
νοῦ, ἀλλ' ἀνκιδόλουθα πρὸς ἄλληλα καὶ εἰς ὑπερ-
βολικὴν τινα ἀλαζονίαν καὶ παντελεῖαν πάντων τῶν
ἐν τῷ κόσμῳ κτισμάτων καταφρόνησιν ἐξωθοῦντα
τὸν ἄνθρωπον.

Τῆς στοᾶς ταύτης θγνοεῖται μὲν κυρίως ἡ θέσις
σήμερον, εἰκάζεται ὅμως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Πικυα-
νίου τοπικῆς αὐτῆς κατατάξεως, ὅτι τὰ ἐν τῇ
πρὸς τοὺς κεντρικοὺς στρατώνας, οὗ τε πεζικοῦ
καὶ τοῦ ἵππικοῦ ἀγούσῃ ὁδῷ τοῦ Ἄρεως δεικνυό-
μενα λείψανα τοίχων μετὰ θαυμάσιων δύο πο-
δῶν καὶ ἡμίσεως διάμετρον ἔχουσῶν, ἀπετέλουν
μέρος τῆς ποικίλης στοᾶς. Ἐκτὸς τούτου οὐδὲν
ἄλλο ἔχνος διασώζεται τοῦ περιβλήπτου ἐκείνου
οἰκοδομήματος.

Π. Γ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΒΟΡΟΝΤΖΩΦ.

Ὁ ἀγαπητὸς τῆς Μετμεμβρινῆς Ῥωσσίας Κυβε-
ρήτωρ καὶ ἔνδοξος τοῦ Καυκάσου στρατάρχης
Πρίγκιψ *Μιχαὴλ Βοροντζῶφ* ἐγεννήθη ἐν Μό-
σχῃ. Τὴν ἀνατροφὴν του ὁ εὐγενὴς οὗτος θνη-
τὸς ἔλαβεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ὁ πατὴρ του διε-
τέλει Πρέσβυς Αἰκατερίνης τῆς Β'. Ἡ περίστα-
σις αὕτη, ἥτις δι' ἄλλους ὑπῆρχεν ὥς ἀφορμὴ
βλάβης τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἐθνισμοῦ, καὶ ἐξασθέ-
νησις τοῦ πατριωτικοῦ ἐγωῦσμου, ἀπεναντίας παρὰ
τῷ Βοροντζῶφ συνετέλεσεν εἰς ἐνίσχυσιν. Νηπι-
όθεν λαβὼν τὰ παραδείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ
καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως εἰς τὸν τόπον τῶν μεγά-
λων πολιτῶν, προσεπάθησε νὰ μιμηθῇ τούτους καὶ
εἰ δυνατόν νὰ τοὺς ὑπερβῇ. Περποικισμένος λοιπὸν
δι' ὅσων ἐβύζαζεν ἐπὶ ἱκανοὺς χρόνους ἀγαθῶν ἀρ-
χῶν καὶ πατριωτικῶν παραδειγμάτων, παρεδόθη
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γεννησάσης αὐτὸν Γῆς καὶ
προσῆνεγκεν αὐτῇ παντὸς εἵδους ἐκδουλεύσεις,
εἴτε στρατιωτικὰς εἴτε πολιτικὰς ὁσάκις ἐκατέ-
ρων ἐπῆρχετο χρεῖα.

Οἱ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος πόλεμοι τοῦ 1813
καὶ 1814 ἠνέωξαν τὸ στρατιωτικὸν στάδιον τοῦ
Κόμητος Βοροντζῶφ. Διακριθεὶς ἐπὶ ἀνδρεία
καὶ φρονήσει καθ' ὅλον ἐκείνον τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρ-
τησίας τῆς πατρίδος του ἀγῶνα, ἠτύχησε τῷ
1815 νὰ ὁδηγήσῃ τὰ στρατεύματα τοῦ Αὐτοκρά-
τορος του εἰς Γαλλίαν, καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ νὰ
διαμεῖνῃ μέχρι τοῦ 1818 ὡς ἀρχιστράτηγος τῆς

ῥωσικῆς μοίρας μετὰ τῶν ἐπιλοίπων συμμαχι-
κῶν στρατευμάτων, ἅτινα τότε κατέσχον τὴν ἐ-
παναστάτιδα Γαλλίαν. Ἄξιοι καὶ σημαντικοὶ ἀ-
γῶνες ἠσφάλισαν αὐτῷ τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν
ἀπὸ τοῦ 1813, ὅτε ἔκαμε τὸ γενναῖον καὶ τολμη-
ρὸν κίνημα τοῦ νὰ ἀποπειραθῇ τὴν κυρίευσιν τοῦ
Λεῖψικίου. Κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ ἐπὶόντος ἔ-
τους ὤδυσεν ἐπὶ τὴν νῆσον Ἑλβαν, ἐνθα κατέ-
σχε θέσεις τινὰς, τῶν Γάλλων εἰς τὴν ὑποχώρη-
σιν των ἀσχολουμένων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου διεκρί-
θη εἰς τὰς μάχας τοῦ Βούρτζεν καὶ τῶν Οἰάρχων·
ἐκυρίευσεν δὲ τὴν Κασσέλην, ἣν ὁ Βασιλεὺς Ἱερῶ-
νυμος Βονοπάρτης ἠναγκάσθη νὰ παραιτήσῃ, ἀ-
πέκλεισε τὸ Ἀμβούργον καὶ εἰσέδυσεν εἰς Γαλλίαν
τῷ 1814, εἰσῆλθεν εἰς Ῥήμους (Reims) τῇ 19
Μαρτίου καὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων
κατέσχεν αὐτὸς τὸ προάστειον τῆς Βιλλέττας.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν διεκρίθη εἰς
μόνα τὰ στρατιωτικὰ ὁ Μιχαὴλ Βοροντζῶφ. Τῷ
1818 παρέστη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἡγεμόνος
του εἰς τὸ διπλωματικὸν συνέδριον τῆς Aix-la-
Chapelle. Ἐνταῦθα τοσοῦτον διέπρεψε καὶ το-
σοῦτον εὐνέστησεν εἰς τὸν Κύριόν του, ὥστε ἐ-
πανακάμφε εἰς τὴν πατρίδα του ἔτυχεν μεγίστων
τιμῶν καὶ ἀνταμοιβῶν, ἀναβιβασθεὶς εἰς τὸ μέγα
ἄξιωμα τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς Λευκῆς
Ῥωσσίας καὶ τῆς Βασσαραβίας καὶ μετ' ὀλίγον
περιλαβὼν καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ ἀντιβασιλείως.
Τῷ 1826 ἐπέμνηθη καὶ Πρέσβυς Πληρεξούσιος
ἐν Ἀκερμανίῳ ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ Ῥω-
σίας καὶ Τουρκίας διαφορὰς.

Ὁ Πρίγκιψ Βοροντζῶφ διοικῶν τὴν Λευκὴν Ῥω-
σίαν κατέστη πανταχοῦ ταύτης τὸ ἀντικείμενον
τῆς γενικῆς λατρείας, διὰ τοῦ περιποιητικοῦ τρό-
που του καὶ τῆς ἔμφρονος διοικήσεώς του, δικαι-
ώσας πληρέστατα τὴν ἐκλογὴν τοῦ Αὐτοκράτορος
του. Ἡ ἐπικρατοῦσα τάξις καθ' ὅλην τὴν περιφέ-
ρειαν τῆς δικαιοδοσίας του, ἡ ἐπελθοῦσα βελτιώ-
σις τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς καταστάσεως ὄλων τῶν
πόλεων τῆς διοικητικῆς περιφερείας του, ἡ ἀπί-
στευτος πρόοδος καὶ ἡ ἀνάστασις, οὕτως εἰπεῖν,
νέας τάξεως πραγμάτων, ποθητῆς καὶ παρ' αὐτοῖς
ἔτι τοῖς Εὐρωπαίοις, δικαίως ἐπέσυρον τὴν εὐλα-
βειαν καὶ λατρείαν ὄλων τῶν κατοίκων τῆς Λευ-
κῆς Ῥωσσίας καὶ προσηκόντως πάντες τῷ ἀπο-
δίδουσι τὸ ὄνομα Πατῆρ. Ἀλλ' ὁ Κόμης προσ-
εκαλεῖτο καὶ ἀλλαχοῦ νὰ προσφέρῃ νέας εἰς τὴν
πατρίδα του ὑπηρεσίας. Στάδιον εὐρὺ εἰς ἀνάπτυξιν
τῆς ἐνεργείας του καὶ θεραπείας τοῦ πάθους του
πρὸς παροχὴν ἐκδουλεύσεων τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἡ-
νοίχθη πρὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1844 ὁ Καυκάσος. Διὰ
νὰ δώσωμεν ὅμως ἰδέαν τινὰ εὐκρινεστέραν τοῦ
μεγάλειου τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης, ἥτις εἶναι ἡ
ἱστορία τῶν ἡμερῶν μας, πρέπει νὰ παρεκβῶμεν
ὀλίγον εἰς τὰ τοῦ πολέμου τοῦ Καυκάσου. Τότε δυ-
νάμεθα δεόντως νὰ ἐκτιμήσωμεν καὶ τὸ ἐπὶ κίαιρον
τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν προσεκληθῇ εἰς τὸ στάδιον
τοῦτο καὶ τὴν ἱκανότητά, ἣν ἀνέπτυξε κατὰ πάν-
τα καὶ ἐν πάσι.